

Finansdepartementet
Erik Sjöstedt
Skatte- och tullavdelningen
103 33 Stockholm

Er referens/dnr: Fi2022/00409

Stockholm, 2022-04-04

Remissyttrande

Remiss av Skatteverkets promemoria Ändrad beskattning av inlösen- och återköpsförfaranden

Näringslivets Skattedelegation (NSD) lämnar följande synpunkter på promemorian.

Inställning

NSD avstyrker Skatteverkets förslag om ändrad beskattning av vissa inlösen- och återköpsförfaranden.

Sammanfattning

Näringslivet har tidigare påtalat behovet av ett förbättrat säkerställande av goda beredningsprocesser på skatteområdet.¹ Med beaktande av betydelsen av ett väl fungerande skattesystem vill NSD därför särskilt erinra om vikten av att beredningsprocessen följs i enlighet med dess syften. NSD är därför kritisk till det sätt på vilket den aktuella frågan har initierats och sedermera remitterats inom ramen för lagstiftningsprocessen.

¹ Rapport av Anders Hultqvist på uppdrag av Svenskt Näringsliv [Om beredningsprocessen för skattelag, september 2014](#).
Svenskt Näringsliv skrivelse [Behovet av en god beredningsprocess inom skattelagstiftningen](#), 14 maj 2020.

Enligt NSD:s uppfattning är underlaget i promemorian otillräckligt för att bedöma om det föreligger ett problem med skatteläckage i sådan omfattning att det bör föranleda en lagstiftningsåtgärd i enlighet med vad som föreslås. Om det efter närmare analys framkommer att det föreligger ett problem bör, enligt NSD, frågan hanteras inom ramen för den pågående översynen av nu gällande kupongskattelag (1970:664, KupL.) där input från såväl näringslivet som Skatteverket är nödvändig.

NSD vill vidare framhålla att det i promemorian saknas en kritisk analys av vilka konsekvenser som kan förväntas på kapitalimporten till Sverige vid en sådan lagändring som föreslås. Beskrivningen av samspelet mellan den ändrade svenska lagstiftningen, gällande skatteavtal samt beskattningsanspråken i de länder där aktieägare är hemmahörande är bristfällig. Därutöver saknas en EU-rättslig analys.

NSD är oroad över att ett genomförande av den föreslagna lagstiftningsåtgärden skulle leda till ett ökat antal fall av dubbelbeskattning, en utökad administrativ belastning och osäkerhet kring det finansiella utfallet av gränsöverskridande investeringar. Detta riskerar i sin tur att inverka negativt på internationella investeringar i svenska företag. En väl fungerande aktiemarknad med tillgång till internationellt kapital utgör en nödvändig förutsättning för svenska företags konkurrenskraft.

Det faktum att utdelningsbeskattning kan komma att ske trots att den tilldelade inlösenrätten inte representerar ett slutligt värde då den inte utnyttjas, är redan i sig ett skäl att ifrågasätta förslaget. Den i promemorian anvisade beräkningen av storleken på det belopp som ska beskattas som utdelning vid de olika alternativen för inlösen/återköp, är oklar och synes ge upphov till stora skillnader i ekonomiskt utfall för aktieägarna. Därutöver kommer förfarandet med att lämna kontrolluppgifter vid såväl tilldelning som vid utnyttjande av inlösenrätt leda till en kraftigt ökad administrativ börda för utdelande bolag.

Enligt förslaget kommer återköp som görs över börsen fortsatt att hanteras som kapitalvinst, medan återköp som riktar sig till samtliga aktieägare anses utgöra utdelning. Lagändringen leder således till att beskattningen av återköp kommer att bli olika beroende på hur bolaget i fråga valt att strukturera återköpen. En ny gränsdragning skulle således uppstå där återköp behandlas olika skattemässigt trots att det ur ett bolagsrättsligt perspektiv är fråga om samma transaktion. Skillnaden i behandlingen är avvikande och märklig, särskilt eftersom det från den skattskyldiges perspektiv inte är någon skillnad på transaktionerna.

NSD anser inte att Skatteverket visat att den föreslagna förändringen är motiverad. Det finns ingen proportionalitet mellan de föreslagna förändringarna och det problem som framställs i promemorian. Mot bakgrund av det ovan anförda avstyrker NSD Skatteverkets förslag.

Bakgrund

Den 2 februari i år remitterade Finansdepartementet Skatteverkets promemoria "Ändrad beskattning av inlösen- och återköpsförfaranden". Finansdepartementet har inte presenterat någon problemformulering, konsekvensanalys eller i övrigt kommenterat tillvägagångssätt, tidplan eller övriga frågor kring en eventuell beredningsprocess för förslaget.

Synpunkter

Beredningsprocessen

NSD vill inledningsvis framhålla att en fullgod beredningsprocess är en grundförutsättning i lagstiftningsförfarandet. NSD noterar att Finansdepartementet, trots återkommande kritik², återigen remitterat en promemoria från Skatteverket utan någon egen beredning eller analys.

I detta fall har ett förslag till ändrad lagstiftning remitterats utan att, såvitt kan utläsas, Finansdepartementet bedömt de lämnade omständigheterna och uppgifterna i promemorian. I promemorian återfinns heller inte en verifieringsprocess, såtillvida att det saknas belägg för somligt som presenteras som fakta och som anses utgöra relevanta omständigheter för att genomföra förslaget. Vidare har förslaget, som framgår av vad som anförts ovan och anförts nedan, inte fått en sådan allsidig belysning som krävs för en fullgod beredningsprocess.

Av remissmissivet framgår inte om lagförslaget från Skatteverket ska göras till föremål för en allsidig utredning eller om förslaget ska betraktas som ett förslag från Finansdepartementet, likvärdig med en SOU eller förslag upprättade inom departementet. Om ett regelverk uppvisar brister som leder till skatteläckage, föranleder oklarheter kring tillämpningen eller leder till inlåsnings effekter bör en översyn av regelverket förvisso ske. I dessa fall kan en promemoria likt den förevarande utgöra ett underlag för Finansdepartementet att tillsätta en utredning. I det sammanhanget är det viktigt att det föreligger en väl genomarbetad problemformulering, en beskrivning av tillgängliga alternativ för att åtgärda identifierade problem, en bred konsekvensanalys utifrån olika perspektiv samt en bedömning av hur alternativens konsekvenser står i proportion till problemets omfattning. NSD vill i sammanhanget understryka att ett remissförfarande inte kan ersätta en fullgod utredning och inte heller ska användas som verktyg för att komplettera en bristfällig utredning. Det är därför av största vikt att alla berörda parter redan vid utformningen av ett lagförslag bereds tillfälle att lämna synpunkter för att säkerställa ett effektivt och rättssäkert remissförfarande.

NSD är kritisk till att Skatteverket presenterar lagförslag som innefattar policyfrågor. Det aktuella förslaget innebär en avsevärd förändring av beskattningsordningen som kan komma att beröra ett stort antal utländska aktieägare i svenska företag. Ett förslag som det förevarande borde vara förbehållet Finansdepartementet.

Enligt NSD är promemorian så bristfällig att det inte är möjligt att utläsa om en förändring av lagstiftningen möjligen kan vara motiverad. För att definiera problemet och kunna avgöra vilka åtgärder som kan behöva vidtas, erfordras ett underlag där en mer allsidigt sammansatt expertis har kunnat bidra med insikter i företeelser som kapitalförsörjning och betydelsen och funktionen av inlösen och återköp. NSD efterfrågar därför en allsidig belysning och internationell utblick genom en beredning som inkluderar företrädare från Skatteverket, näringslivet, banker och finansiella aktörer.

² Svenskt Näringsliv remissvar [Skatteverkets promemoria Exitbeskattning för fysiska personer](#), 27 februari 2018.

Svenskt Näringsliv remissvar [Skatteverkets promemoria Beskattning och betalning av skatt vid tillfälligt arbete i Sverige](#), 4 oktober 2017.

Svenskt Näringsliv remissvar [Skatteverkets promemoria Några frågor om arbete mot skattebrott](#), 13 mars 2018.

Problemdefinition

Enligt promemorian har inlösenförfarande i marknadsnoterade bolag genomförts vid 12 tillfällen under 2018 respektive 2019 och vid 10 tillfällen under 2020. Detta ska ställas i relation till att det fanns 969 börsnoterade bolag vid utgången av juni 2021.

Särskild fokus förefaller vara satt på Kinnevik, som under 2019 respektive 2021 anges ha genomfört en utskiftning av aktier i Millicom respektive Zalando till sina aktieägare. Dessa tillfällen är snarare exempel på företagsekonomiskt driven strukturomvandling, vilken sannolikt inte skulle komma till stånd om det hade uppstått prohibitiva skattekostnader, än en återkommande form för värdeöverföring till aktieägare. Detta framgår tydligt av Kinneviks kommunikation i anslutning till utskiftningarna.

Pressmeddelande Kinnevik 17 september 2019:

”De senaste offentliggörandena understryker Kinneviks målsättning att öka portföljens andel av disruptiva, teknikfokuserade growth- och ventureinvesteringar. Genom utdelningen av Kinneviks innehav i Millicom kommer andelen dessa investeringar utgör av Kinneviks portfölj att öka markant, samtidigt som stabiliteten i portföljens total- och direktavkastning bibehålls genom det fortsatta ägandet i två centrala plattformar...”

Pressmeddelande Kinnevik 17 feb 2021:

”Utskiftningen är ett språngsteg i Kinneviks pågående strategiska transformation. Andelen av Kinneviks portfölj investerat i yngre, huvudsakligen onoterade tillväxtbolag ökar från 37 till 67 procent, en fördubbling av investerarens exponering mot den investeringsstrategi som genererat en IRR om >40 procent över de senaste tre åren och en avkastning om >100 procent under 2020, medan andelen onoterade bolag ökar från 15 till 27 procent”

Denna typ av transaktion torde från svensk sida kunna genomföras utan skattekostnad enligt reglerna för partiell fission eller vid tillämpning av reglerna för utdelning av dotterbolagsaktier enligt bestämmelsen i 42 kap. 16 § IL, den s.k. ”lex Asea”, för i Sverige bosatta aktieägare. Vidare är en sådan utdelning undantagen från kupongskatt enligt 1 § KupL.

Under åren 2018 till 2021 uppgick det samlade värdet som överfördes till aktieägare genom inlösenförfarande till mellan 4 miljarder kronor (2020) och 47 miljarder kronor (2021). Det kan noteras att det i promemorian anges att utskiftningen av aktier i Zalando motsvarade ca 46 miljarder kronor av beloppet för 2021, dvs motsvarande 97% av volymen för det året. Enbart Telia anges ha överfört 15 miljarder kronor under åren 2018–2020. En försiktig bedömning kan ge vid handen att Telias transaktioner motsvarar merparten av den angivna siffran 4 miljarder kronor för 2020. Således utgör dessa enstaka fall i stort sett hela volymen av överföringar under den aktuella perioden, något som talar mot att det skulle handla om systematiskt iscensatta transaktioner.

NSD är kritiskt till att det av promemorian inte framgår hur stor andel av nämnda värden som har överförts till utländska aktieägare och avyttrats innan inlösen, trots att detta torde vara högst relevant vid bedömningen av det påstådda problemet med skatteläckage.

Även den omständigheten att volymen av inlösenförfaranden har varierat kraftigt under perioden, indikerar att företeelsen är situationsanpassad, snarare än en systematisk företeelse för värdeöverföring. Beloppen ska vidare sättas i relation till den kontanta utdelningen över Stockholmsbörsen, som enligt promemorian s. 43 uppgick till 249 miljarder kronor 2020:

”...även om summorna i de enskilda fallen kan vara av betydande storlek. Den kontanta utdelningen över Stockholmsbörsen uppgick till ca 269 miljarder respektive ca 249 miljarder kronor under åren 2019 och 2020. Inlösenförfaranden med inlösenrätter är ovanliga. Under åren 2018–2020 har det inte skett inlösenförfaranden med inlösenrätter hos svenska aktiebolag. Även förfaranden med återköp med säljrätter är ovanliga. Det har såvitt Skatteverket vet inte förekommit några sådana förfaranden de senaste åren.”

Med anledning coronapandemin anser NSD att de presenterade siffrorna för 2020 bör beaktas med viss försiktighet. Utan den osäkerhet som pandemin förde med sig men också förbudet mot vissa värdeöverföringar för att få rätt till omställningsstöd, hade den totala aktieutdelningen för 2020 sannolikt varit betydligt högre. Beräkningar har visat att aktieutdelningarna för 2020 sänktes med uppemot 60 procent.³ Dessutom visar senare siffror att den kontanta utdelningen för 2020 i själva verket uppgick till cirka 117 miljarder kronor.⁴ År 2021 uppgick den totala kontanta utdelningen till nästan 300 miljarder kronor, en siffra som beräknas hålla i sig för 2022.⁵

I promemorian hävdas att det föreligger ett problem med ett årligt skatteläckage om i storleksordningen 0,58 miljarder kronor per år. Underlaget för denna beräkning är allt annat än tydligt. NSD ställer sig frågande till den kommentar som lämnas i promemorian angående beräkningen av beloppets storlek (s. 42) och anser att analysen är otillräcklig för att ligga till grund för fortsatt beredningsprocess.

”Beräkningen av de offentligfinansiella effekterna av förslaget avseende inlösen och återköp baseras på ett antal antaganden, eftersom underlagen, i vissa avseenden, är bristfälliga. Exempelvis finns det bristfällig information om vilka begränsat skattskyldiga personer som deltagit i inlösen- och återköpsförfaranden. Vidare finns inte information om i vilken omfattning dessa har avyttrat inlösenaktier, inlösenrätter och säljrätter. Normalt deklarerar inte sådana uppgifter.”

Den generella utgångspunkten för ansatsen i promemorian är att det är fråga om att begränsat skattskyldiga *undgå* beskattning, utan någon närmare redogörelse för vilken profil av aktieägare det är som kan undgå beskattning. Mest tydligt framgår detta av den angivna bakgrunden till promemorian, s. 10 (vår kursivering):

”Det finns dock möjlighet för begränsat skattskyldiga personer att helt *undgå beskattning i Sverige* genom att avyttra inlösenaktier, inlösenrätter eller säljrätter, som tilldelas aktieägaren i ett inlösen- och återköpsförfarande... Skatteverket har uppmärksammat att det i vissa fall synes vara dessa skillnader i beskattningen som ligger bakom valet av att använda sig av inlösen och återköp.”

³ [Analys: Börsbolagen som delar ut mest 2021 \(di.se\).](#)

⁴ [Utdelningsfest under hösten? - Se listan - Nordnetbloggen.](#)

⁵ [Nästan 300 miljarder väntar aktieägarna | SvD.](#)

Det (enda) belägg som anförs för denna omständighet återfinns på s. 20:

”Att inlösen och återköp är ett skattemässigt mer fördelaktigt sätt att lämna utdelning på än vanlig kontant utdelning när det gäller utländska investerare, givet att de avyttrar rätterna på marknaden i stället för att låta dem gå till inlösen eller återköp, framgår bl a av vissa bankers webbplatser samt av den information som lämnas till aktieägarna av bolag inför ett inlösenförfarande”.

Möjligheterna till att undgå skatt beskrivs vara än mer omfattande på s. 41:

”Med nuvarande lagstiftning finns en möjlighet för begränsat skattskyldiga personer att *helt undgå att betala skatt* vid inlösen- och återköpsförfaranden. Detta är möjligt om de avyttrar inlösenaktier, inlösenrätter och säljrätter som tilldelats i inlösen- och återköpsförfaranden.”

Dessa utsagor står i tydlig konflikt med andra kommentarer i promemorian, bl.a. på s. 20:

”Att begränsat skattskyldiga personer kan undvika kupongskatt vid avyttring av rätter har normalt ingen betydelse för den begränsat skattskyldige personens totala skatt på rätterna. Skatten i hemviststaten är ofta högre än kupongskatten.”

Om det samlade uttaget av skatt för den enskilde aktieägaren inte påverkas är detta knappast, eller inte alls, förenligt med Skatteverkets slutsats att det kan vara ”skillnader i beskattningen som ligger bakom valet av att använda sig av inlösen och återköp”. Om skatteuttaget är detsamma är det sannolikt andra omständigheter som har betydelse för valet av förfarande. NSD ifrågasätter inte att det kan förekomma fall där skatteeffekterna har betydelse för valet av förfarande, men omfattningen och tillvägagångssättet måste belysas grundligt så att ändamålsenliga och proportionerliga lagstiftningsåtgärder kan vidtas.

NSD kan vidare konstatera att förslaget endast omfattar inlösen och återköp som riktar sig till samtliga aktieägare, vilket innebär att återköp via börs eller annan marknadsplats även fortsättningsvis ska beskattas som kapitalvinst. Förslaget medför således att samma legala företeelse, återköp, behandlas på olika sätt för aktieägaren, beroende på hur bolaget i fråga har valt att strukturera återköpen. En ny gränsdragning skulle uppstå där återköp behandlas olika skattemässigt trots att det ur ett bolagsrättsligt perspektiv är fråga om samma transaktion. Skillnaden i behandlingen är avvikande och märklig, särskilt eftersom det från den skattskyldiges perspektiv inte är någon skillnad på transaktionerna.

Den i promemorian antagna risken för ett årligt skatteläckage på i storleksordningen 580 miljoner kronor, synes vara baserad på ett antal uttalanden på ”...vissa bankers webbplatser samt av den information som lämnas till aktieägarna av bolag inför ett inlösenförfarande”, beräknad på ett underlag som i huvudsak utgörs av ”bristfällig information”.

Sammanfattningsvis anser NSD att underlaget i promemorian är så bristfälligt att det inte går att avgöra om det finns ett problem i den omfattning som Skatteverket gör gällande. NSD anser därför att vidare utredning är nödvändig.

Inlösenförfarande i stället för utdelning

I promemorian beaktas inte det faktum att inlösen och återköp av aktier utgör en del i företagets strategi för att säkerställa att bolagets noterade aktier är ett attraktivt investeringsalternativ. I promemorian beaktas heller inte i vilka situationer inlösen och återköp kan vara en fördel jämfört med en generell utdelning till samtliga aktieägare. I promemorian nämns visserligen i korthet andra drivkrafter, men det saknas en utförlig beskrivning av de strukturella skälen för dessa. I promemorian anges i stället att de endast skulle föreligga i ytterst marginell omfattning (s. 47):

”Det går därmed inte att hävda att användandet av dessa skulle upphöra helt. ... Det finns alltså en möjlighet att några bolag kommer att välja att genomföra inlösen- och återköpsförfaranden även efter förslagets införande.”

I promemorian saknas även en analys av olika typer av aktieägares, t.ex. privatpersoners, investeringsfonders, pensionsfonders eller bolags preferenser när det gäller inlösen- respektive återköpsförfaranden. Hur sådana aktieägares anskaffningskostnad i förhållande till nivån på återköpsbeloppet kan påverka preferenserna framgår inte heller.

För att förstå företeelsen och dess betydelse för företagen, behövs det, enligt NSD, en mer allsidig belysning än den som görs i promemorian. Det finns vissa generella betraktelser om när inlösen kan vara aktuellt att erbjuda aktieägarna. Det kan bl.a. vara så att bolagen ser en fördel i att bibehålla en jämn nivå på en konventionell utdelning och använda inlösen/återköp av aktier vid tillfällen av låg kapitalkostnad och låg aktiekurs. Att lösa in aktier till en låg aktiekurs för att utfärda nya aktier när kursen ökat gynnar värdeutvecklingen i bolaget och därmed dess aktieägare.⁶ I dessa sammanhang är det viktigt att beakta vad som är tillåtet som en kursvårdande åtgärd, till skillnad från otillåtna kursdrivande insatser.

NSD finner ingen anledning att anta att företeelsen endast är motiverad av en önskan att undgå skatt. Som nämnts tidigare konstateras det i promemorian att det i de flesta fallen inte har någon betydelse för det samlade skatteuttaget hos aktieägarna, eftersom skatten i hemviststaten ofta är högre än kupongskatten. Under sådana förhållanden skulle det utpekade förfarandet i så fall vara särskilt riktat mot svensk skattebas, till förmån för skattebasen i de länder där aktieägarna är hemmahörande. Att ett sådant motiv skulle föreligga verifieras inte i promemorian och framstår enligt NSD:s bedömning som osannolikt.

Av promemorian framgår att det inte har tagits fram något underlag för att bedöma hur vanligt förekommande det är att utländska aktieägare de facto säljer inlösenrätter, samt hur detta påverkat det faktiska uttaget av kupongskatt. Ytterligare utredning är således nödvändig också i denna del.

⁶ Se bl.a. Ellis, C., *Repurchase stock to revitalize equity*, Harvard Business Review, july/aug, 1965, s. 122.

Jonsson, C., *Inlösen och återköp – En analys med utgångspunkt från det aktiebolagsrättsliga kapitalskyddet*, se särskilt s. 13 ff.

Skog, R., *Aktiebolags förvärv av egna aktier – är det dags att ompröva förbudet?*, JT Nr 3 1995/96, se särskilt s. 765 ff.
SOU 1997:22, s. 248.

Konsekvensanalysen

Som framgår ovan förefaller Skatteverket utgå från att de föreslagna regeländringarna avseende inlösen- och återköpsförfaranden kommer att uppfattas som så betungande att företeelserna i det närmaste kommer att upphöra. NSD anser att förslaget i dess helhet är bristfälligt utformat, dåligt underbyggt och kommer att få en negativ påverkan på svenska företag som attraktiva investeringsalternativ på den internationella finansmarknaden. Förslaget riskerar att inverka menligt på bolagens möjlighet att få tillgång till riskkapital via aktier och därmed äventyra deras tillväxt.

NSD har nedan valt att kommentera några av de effekter som uppstår till följd av de föreslagna förändringarna.

Dubbelbeskattning

Den redogörelse för internationella förhållanden som lämnas i promemorian är ofullständig. Den praktiska erfarenheten från tillämpning av skatteavtal visar att verkligheten är mer komplicerad. Effekterna av en ändring av den interna lagstiftningen i enlighet med förslaget innebär ett utvidgat svenskt beskattningsanspråk i förhållande till det system som legat till grund för nu gällande skatteavtal. Skatteverket tycks utgå ifrån att det utvidgade svenska beskattningsanspråket kommer att vinna företräde framför andra länders beskattningsanspråk på kapitalvinster.

Det kan ifrågasättas varför den stat i vilken aktieägarna är hemmahörande skulle acceptera att en del av den kapitalvinst som uppstår vid återköp ska beskattas i källstaten endast av den anledningen att källstaten definierar en säljrätt som en utdelning. Detta inte minst när det endast ska gälla när inlösen- eller säljrätter utfärdas och inte vid återköp över börs. Ur ett legalt perspektiv är alternativen likvärdiga, men förslaget innebär att de ändå behandlas olika.

Enligt NSD:s bedömning finns en uppenbar risk att en förändrad svensk beskattning av inlösen eller återköp av aktier kommer att ge upphov till dubbelbeskattning eftersom erhållen ersättning vid återköp, likt varje form av aktieförsäljning, kommer att betraktas som en kapitalvinst med efterföljande beskattning. Förutsättningarna för att i utlandet få avräkning för en svensk källskatt på utdelning är i ett sådant fall inte självklar. Det går inte att utesluta att en avräkningsmöjlighet endast kan påräknas efter det att den principiella frågan har avgjorts efter tidskrävande och administrativt betungande förfaranden i form av s.k. MAP eller skiljedom. En utökat svenskt beskattningsanspråk kan sannolikt också medföra krav på omförhandlingar av skatteavtalen med de stater vars skattebas kommer att reduceras. Inga av dessa betydelsefulla aspekter har behandlats i Skatteverkets promemoria.

Värdering av inköps- och säljrätter

Förslaget att uttag av kupongskatt ska ske redan vid tilldelning av inlösen- eller säljrätt innebär att ett värde ska åsättas för en utdelning vid en tidpunkt då värdet på rätterna är okänt och endast kan uppskattas. Även vid en värdering "enligt gängse metoder" måste det klargöras vilka faktorer som kommer att läggas till grund för denna värdering.

Förslaget torde innebära att det kan uppstå situationer då en utländsk aktieägare blir beskattad för en utdelning även om denne varken säljer eller utnyttjar den tilldelade rätten. I sådana fall uppstår kapitalförluster på nya värdepapper och dessa förluster torde inte kunna tillgodoräknas i utländska aktieägares hemvistland. Dessa situationer kan få EU-rättsliga implikationer, jfr EU domstolens avgörande avseende uttag av källskatt för Sofina SA (C-575/17). En aktieägare som är bosatt i ett annat EU-land kommer att bli beskattad i Sverige för värdet av en utdelning som inte kommer aktieägaren till del, utan att ha samma möjlighet som en i Sverige bosatt aktieägare till utjämning genom den kapitalförlust som uppstår på det icke utnyttjade instrumentet.

Beräkningen av utdelningens storlek vid å ena sidan utfärdande av en inlösenaktie efter en aktiesplit, och å andra sidan utgivande av inlösen- och säljrätter kan skilja sig åt. Beskrivningen i promemorian härvidlag framstår enligt NSD som oklar. Värdet på en isolerad inlösen- eller säljrätt är rimligen väsentligen lägre än värdet på en inlösenaktie efter en aktiesplit. Därmed skulle förslaget orsaka olika beräkning av utdelningens storlek beroende på vilket inlösenalternativ som väljs.

Rapporteringsplikt genom kontrolluppgift

NSD noterar att förslaget innebär att kontrolluppgift ska lämnas vid såväl tilldelning av inlösen- och säljrätter, som utnyttjande eller försäljning av desamma. För begränsat skattskyldiga ska dessutom uppgifter avseende utdelningen lämnas enligt bestämmelserna i KupL. Den föreslagna ordningen kommer därmed att leda till ett omfattande administrativt arbete för utdelande svenska bolag.

Procedur för innehållande/redovisning av kupongskatt

Den ordning som föreslås för uppbörd och redovisning av kupongskatt i promemorian är att sådan skatt ska redovisas vid tilldelning av inlösenaktier, inlösen- eller säljrätter, trots att inga likvida medel utskiftas eller betalas i samband med detta.

Redogörelsen i promemorian för hur detta ska kunna genomföras i praktiken (s. 26 och s. 47) är inte hållbar. Skatteverket synes göra gällande att utdelande bolag skulle ha en rätt och skyldighet att innehålla kupongskatt från den faktiska utbetalningen av inlösenersättning, trots att förslaget innebär att själva utbetalningen av ersättningen *inte* är föremål för kupongskatt. Den legala grunden för en sådan skyldighet eller rätt för det utdelande bolaget att innehålla kontanta medel framgår inte. Frågan kommer särskilt att aktualiseras om aktieägaren har överlåtit inlösenrätten innan utbetalning sker. NSD ifrågasätter vilken rätt bolaget har att innehålla en del av en inlösenersättning till någon som köpt en inlösenrätt och sedan väljer att lösa in sin aktie. Det kan också enligt NSD komma att uppfattas som att fråga är om en latent källskatt som en köpare av inlösenrätt måste göra förbehåll om vid köpet av inlösenrätten. Förslaget om att tilldelade rätter "sätts på ett spärrat konto" i den skattskyldiges namn till dess att denne har erlagt skatten är mycket långtgående och torde inte vara förenligt med grundläggande äganderättsprinciper.

Vidare föreslås som alternativ att utdelande bolag beslutar om en utdelning av likvider som ska täcka kupongskatten på utgivna rätter. Hur en beräkning av erforderlig kontantutdelning ska genomföras, givet den stora variation av förutsättningar som föreligger för ett bolags

aktieägare när det gäller bl.a. anskaffningsvärden, finns inte beskrivet i promemorian. Aktiebolagsrättsligt äger samtliga aktieägare lika rätt, vilket skulle innebära att kontantdelen av utdelning måste beräknas efter den aktieägare som är i störst behov av medel för att betala kupongskatt på tilldelade rätter.

NSD anser att de båda sistnämnda förslagen är bristfälligt utformade och inte praktiskt genomförbara.

NÄRINGSLIVETS SKATTEDELEGATION

Johan Fall

Claes Hammarstedt

Tara Muinafshar